

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ

Τὸ κορύφωμα τῶν δημοσίων συγκεντρώσεων ἦταν ἡ δημόσια συγκέντρωση γιὰ τὴν *Εἰρήνη*.

Μέσα στὴν πελώρια σάλα τοῦ Τροκαντερό ἀσφυχτικά γεμάτη μὲ πέντε ἴσως χιλιάδες θεατῶν ἡ συγκέντρωση εἶχε πανηγυρικό χαρακτήρα. « Ὑπῆρξε ἓνα μεγάλο γεγονός πού πήρε τὶς διαστάσεις τοῦ θριάμβου » ἔγραφε τὴν ἄλλη μέρα μιὰ Παρισινὴ ἑφημερίδα. Πραγματικά εἶχε τὸ θριαμβευτικὸ ὕψος μιᾶς μεγάλης ὄχι μόνο Παρισινῆς μὰ διεθνούς γιορτῆς ὅπου τὸ μεγάλο κοινὸ ἐξεδίλησε μιὰ πραγματικὴ χαρὰ ἔναν ἀδολο ἐνθουσιασμῷ ὅπως εἶναι πάντα ὁ ὀμαδικὸς ἐνθουσιασμὸς τοῦ πλήθους ὅταν ἔχει ἐμπιστοσύνη πὼς ὅσα λέγονται μπροστὰ του ἀποτελοῦν πραγματικὴ πίστη αὐτῶν πού τὰ λένε.

Στὴ μεγάλη ἐξέδρα κάθεται τὸ Διεθνὲς Συμβούλιο. Προεδρεύει ἡ κ. Ἀσπεύ. Ἀντιπρόσωπος τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς ὁ Πρόεδρος τῆς κ. Ἑρριό πρῶην πρω σπουργός κάθεται κοντὰ στὴ πρόεδρο. Διακρίνομε ἐκεῖ τὸ γνωστὸ παλαίμαχο φεμινιστὴ κ. Φερδινάνδο Μπουϊσόν καὶ τὸν κ. Ὀλάρ.

Ἡ κ. Ἀσπεύ κηρύσσει τὴν ἐναρξὴ τῆς συγκέντρωσης αὐτῆς. « *Εἴμαστε ἐδῶ γιὰ νὰ δείξουμε τὴν πίστη μας στὴν Εἰρήνη καὶ ἔχομε τὴν ἐλπίδα πὼς τὸ ἰδανικὸ αὐτὸ μὰ μέρα θὰ πραγματοποιηθεῖ* ». Πέρνει τὸ λόγο ἀμέσως μετὰ ὁ κ. Ἑρριό. Ἡ αἴθουσα σείετται ἀπὸ τὰ χειροκροτήματα στὰ λόγια του : « *Παρακολούθησαμε κονίες μου τὶς ἐργασίες σας μὲ τὸ μεγαλεῖτερο ἐνδιαφέρον. Εὐχαριστοῦμε τὰ Ἔθνη πού ἀντιπροσωπεύετε γιατί στέλλοντας ἐδῶ τὶς ἐκλεκτὲς τους μᾶς βοηθοῦν ν' ἀντιμετωπίσουμε τὶς ἐρωτήσεις καὶ τὶς ἠλιθιότητες μὲ τὶς ὁποῖες χτυποῦν τὶς ιδέες πού ὑπερασπιζόμαστε* ». Ὁρθιο τὸ κοινὸ τῶν θεωρείων χειροκροτοῦσε τὰ λόγια αὐτὰ δείχνοντας πὼς πρὸ ἔλα ὅσα λέγονται μίσα στὸ Παρίσι: ὑπάρχουν χιλιάδες πρόσωπα πού φανατικά ὑποστηρίζουνε τὴ γυναικεία κίνηση. Μιλοῦν κατόπιν γυναικες ἀπ' ὅλες τὶς ἐθνικότητες Γαλλίδες Βελγίδες. Ἡ γνωστὴ μας πριγκίπισσα Καντικὸζιγνοῦ πού ἡ φυσικὴ τῆς εὐφράθεια καὶ τὸ ὄρατο Γαλλικὸ τῆς style κάνουν ὄραία ἐντύπωση στὸ κοινὸ, προ-

τείνει νὰ γενικευθοῦν οἱ διεθνεῖς παιδικὲς ἐξοχὲς τῶν ὄρφανῶν τοῦ πολέμου. Τὰ παιδιὰ ἔτσι γνωρίζοντας ἐκείνους πού οἱ πατέρες των ὑπῆρξαν ἐχθροὶ τῶν δικῶν τους θὰ μπορέσουν νὰ γίνουν φίλοι στὴν παιδικὴ ἡλικία ὅπου ἡ ἀνθρώπινη ψυχὴ εἶναι ἀπαλαγμένη ἀπὸ τὶς κακίες τῶν μεγάλων. . . Μιὰ Γερμανίδα ἡ κ. Σραϊμπερ μιλῶντας γιὰ τὴν Εἰρήνη μὲ σθένος, εὐλικρινά, προκαλεῖ θερμότητα τὰ χειροκροτήματα τοῦ κοινού.

Ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα μιλεῖ ἡ Πρόεδρος κ. Θεοδωροπούλου ἐμπνευσμένα καὶ θετικά μαζὺ καὶ τὸ κοινὸ χειροκροτεῖ μὲ ἐνθουσιασμὸ ἐπανειλημμένως καὶ ὅταν περνᾷ ἡ ὀρισμένη ὥρα—καὶ ἡ Πρόεδρος—δὲν τὸ ξεχνᾷ ποτὲ—τῆς τὸ ὑπενθυμίζει, τὸ κοινὸ χειροκροτεῖ θερμότερα προκαλῶντας τὴν πρόεδρο νὰ ἀφήσει νὰ τελειώσῃ ἡ ὄραία ὀμιλία τῆς, πού τὰ δημοσιεύσομε γιὰ ἔλλειψη χώρου στὸ ἐρχόμενο φύλλο.

Μίλησαν ἀκόμα μιὰ Ἰνδὴ, μιὰ Γακτωνίτσα, μιὰ Αἰγύπτια. Κι' ὅσο κι' ἂν μένει κανεὶς σκεπτικὸς γιὰ τὴν πραχτικὴ ἀξία αὐτῶν τῶν πανηγυρικῶν ἐκδηλώσεων ὅμως ἡ ἀποψη πὼς ἡ γυναικεία κίνηση γίνεται σημαιοφόρος τοῦ πασιφισμοῦ ἀνίμεσα στὶς ἠπειροὺς καὶ τὸς Πολιτισμοὺς ἔχει ἀνυπολόγιστη θετικὴ ἀξία.

Τέλος ἡ γιορτὴ ἔληξε μὲ μιὰ συμβολικὴ πράσταση πού εἶχε τὴ μόνη ἀξία νὰ μᾶς δείξῃ πόσο οἱ μεγάλοι λαοὶ σέβονται τὴν ἐλευθερίαν τοῦ πνεύματος. Μέσα στὸ Παρίσι τὴ καρδιά τῆς Γαλλίας πού ὅλοι τὴ κατηγοροῦν γιὰ τὸ σωδινισμό τῆς ὕστερ' ἀπ' τὸν πόλεμο, μπροστὰ σὲ πέντε χιλιάδες θεατῆς πείχθηκε ἡ ἀλληγορία τοῦ Gsell ὅπου μπροστὰ στὸν ἀρχαῖο Διογένη κριτὴ στὴν ἄλλη ζωὴ, περνοῦν γιὰ νὰ τοὺς κρίνει ὅλοι οἱ μεγάλοι στρατηλάτες καὶ κατακτητῆς τῆς ἱστορίας, ἀπὸ τὸν Μέγαν Ἀλέξανδρο ὡς τὸν Ταμερλάνο καὶ τὸν Ναπολέοντα: κι' ἐκεῖ τὴ στιγμή πού ὁ Ναπολέων ἀριθμεῖ τὰ κατορθώματά του ἡ φωνὴ τοῦ λαοῦ τὸν καλεῖ « Δολοφόνος » ἐνῶ τὸ Γαλλικὸ κοινὸ χειροκροτεῖ αὐτὸ τὸ ἴδιο κοινὸ πού προσκυνᾷ τὸ τάφο του στὸ μέγαρο τῶν Ἀπομάχων σὸν τὸ τάφο ἐνδὸς μεγάλου ἱστορικοῦ προσώπου, μὰ πού αἰσθάνεται σίγχιρονα πὼς ἡ ἐποχὴ τῶν πολεμάρχων πρέπει νὰ λήξει.